

Мъжът е глава на семейството, али жената е шията

Имало едно време двама роми приятели. Ергенували заедно, работели заедно, но дошло време да си търсят моми за невести. Намерили си хубави моми и се задомили.

На единия от приятелите му потръгнал животът - построил си хубава къща, купил си много коне, народили му се хубави деца. Жена му се грижела за него, редовно готвела, перяла, чистела. Другият приятел обаче не сполучил в женитбата си. Жена му не се грижела изобщо за него. Нито перяла, нито готвела. Когато имала пари, ги харчела за късо време и за другия ден не мислела. Минало се време и те от ден на ден все повече попътвали в мизерия и нищета.

Веднъж двамата приятели се срещнали и започнали да говорят за своя живот. Разказвали си кой как живее и как се разбира с жена си. Единият от приятелите бил много доволен от живота си със своята съпруга. Хвалел се и не можел да се нарадва. Другият приятел започнал да се оплаква от живота си и все не можел да намери причината, поради която не му вървяло. Говорили на дълго и нашироко и накрая решили да си разменят жените, за да се разбере у кого е причината та да не върви животът на единия от тях. Речено-сторено. Разменили си жените и зачакали да видят какво ще стане.

Този, комуто вървял животът преди, като взел другата жена, от ден на ден все по-лошо живеел. Жената нито перяла, нито чистела, а само харчела с пълни шепи и изобщо не мислела за утрe. Каквото имало - всичко опус-

тошила. Ромът, който живеел зле с предишната жена, с тази се разбирал чудесно. Тя много се грижела както за него и децата, така и за домакинството. Подредила добре къщата, изчистила двора, изкъпала децата. Мъжът започнал да се облича чисто.

На ромът, който се събрал с лошата жена, му омръзнало много скоро и започнал да търси другия ром, за да сменят отново съпругите си.

И така - поуката от тази приказка е, че независимо мъжът какъв е - жената върти къщата, т. е. мъжът е глава на семейството, ала жената е шията.

